

11 sön e Trefaldighet

Psalmer ur sommarens lägerhäfte: 9, 4, 22, 13, 31, 20

Texter: Amos 5:21-24; Rom 7:14-25; Matt 21:28-32; 1 Joh 1:5-2:2

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikotexten är en aftonsångstext. Vi läser de heliga orden ur 1 Johannesbrevet 1:5-2:2

5 Detta är det budskap som vi har hört från honom och som vi förkunnar för er, att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. 6 Om vi säger att vi har gemenskap med honom och vandrar i mörkret, så ljuger vi och handlar inte efter sanningen. 7 Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd. 8 Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss. 9 Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. 10 Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till en lögnare, och hans ord är inte i oss. 1 Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig. 2 Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens.

Herre, inskriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Den åldrade aposteln Johannes skrev detta brev till kristna vars tro hotades av falska idéer om Gud och människan. Om de kristnas tro blev hotad av falska idéer på apostelns tid så är vi i minst lika stor fara. Genom olika media blir vi exponerade för en mängd olika budskap. En del ideologier framförs i dold form i filmer och TV-serier. Om vi tar låter oss påverkas så att vi börjar tänka, tala och agera utifrån falska ideal har vi blivit bedragna av lögnen.

Aposteln Johannes hade hört och sett Jesus Kristus. Detta hade påverkat honom för resten av hans liv. Sedan han lärt känna Jesus, som han kallar ”livets ord”, hade han blivit ett vittne om sanningen. Han vittnade om sanningen som Gud uppenbarat i sin Son. Aposteln lär oss idag att vi ska hålla oss till sanningen. Lögnen för inget gott med sig. Vi ska hålla fast vid sanningen. Det innebär att vi ska bekänna våra synder, tro på Kristus och sedan vandra i Kristi ljus.

Vi ska börja med det första: *Lögnen för inget gott med sig.*

Aposteln Johannes hade vandrat tillsammans med Jesus. Han var ögonvittne till Jesu mäktiga gärningar. Han hade sett Jesu gudomliga härlighet när de var med honom på berget. Johannes hade stått vid Jesu kors och sett hans lidande. Han hade mött Jesus efter hans uppståndelse och med egna ögon sett honom uppstiga till himlen. Han hade hört Jesu ord och med egna händer rört vid honom. Han hade funnit sanningen som gav evigt liv – Jesus Kristus.

Genom tron på Jesus Kristus ägde han tillsammans med de andra apostlarna gemenskap med Gud. Som ett trovärdigt ögonvittne vittnade han om Jesu ord och gärningar. Han gjorde detta för att mottagarna av hans brev också skulle ha gemenskap med dem och med Fadern och Sonen. Det var Johannes stora glädjeämne, att människor genom tron på Kristus blev förenade med Fadern och Sonen och hela den kristna kyrkan. Vi tillhör också mottagarna av hans brev. Genom tron på Jesus äger vi gemenskap med Fadern och Sonen och hela den kristna kyrkan – samma gemenskap som var Johannes stora glädje. I denna gemenskap ska vi förbli.

Johannes varnar oss för lögnen. Aposteln beskyllde inte sina första läsare för att ha börjat tro lögnen och leva efter den. Men han skriver vad som blir följderna *om* någon skulle göra det. Vi tror inte heller lögnen eller lever efter den men det är bra att veta vad som skulle bli följderna *om* vi gjorde det. Det gör att vi blir på vår vakt, svåra att bedra med falska idéer. Lögnen mister sin dragningskraft då vi vet att den inte för något gott med sig.

Mottagarna av Johannes brev hade blivit exponerade för en lära som gick ut på att det inte spelar någon roll vad en människa gör med sin kropp. Det viktiga är inte det kroppsliga eller jordiska utan det andliga. Det spelar ingen roll hur en människa lever, huvudsaken hon har en andlig gemenskap med Gud. Det är inte så olikt vad många föreställer sig idag. En bild som sammanfattar tillståndet i Sverige är när vi ser regnbågsmattan utrullad i Sankt Nicolai kyrka i Örebro eller domkyrkan i Härnösand. Det är ett uttryck för denna föreställning att det inte spelar någon roll vad människan gör med sin kropp bara hon har en andlig gemenskap med Gud.

Hur är det? Spelar det någon roll vad en människa gör med kroppen? Ja, en människas handlande är viktigt. Johannes skriver: *5 Detta är det budskap som vi har hört från honom och som vi förkunnar för er, att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. 6 Om vi säger att vi har gemenskap med honom och vandrar i mörkret, så ljuger vi och handlar inte efter sanningen. 7 Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod rensar oss från all synd. (1 Joh 1:5-7)*

Gud är ljus, i honom finns inget mörker. Det är Johannes sätt att uttrycka att Gud är helig. Hos honom finns inget ont, ingen brist, ingen synd. Han är fullkomlig. Som hans barn ska vi vandra i ljuset liksom han är i ljuset.

Vi är omgivna av människor som har en syndfull livsstil och syndfulla attityder. Vår egen attityd är inte heller den bästa. Synd är allt det som strider mot Guds bud. Om vi säger att vi har gemenskap med Gud men antar en syndig livsstil är vår bekännelse till Gud utan värde. Då har vi blivit lögnare och Guds sanning finns inte i oss. Nej, istället ska vi reflektera Kristi ljus i våra liv. Vi ska inte lämna rum i våra liv för en ogudaktig livsstil eller syndiga attityder och värderingar. Vårt liv ska inte kunna förknippas med en vandring i mörkret, alltså ett liv i synd. Vårt liv och våra gärningar ska istället visa att vi har gemenskap med Gud och står under den förlåtelse Jesus Kristus ger. Det gör vi när vi lever så som Gud lärt oss i sitt ord.

Så om någon säger att det inte spelar någon roll hur vi lever bara vi tror på Gud så är det en lögn. Denna lögn för inget gott med sig. Den kan endast åstadkomma att vi själva blir lögnare som inte handlar efter sanningen.

Gud vill att vi ska vandra i ljuset liksom han är i ljuset. Men det innebär inte att vi kan bli syndfria som Gud är syndfri och helig. Till en vandring i ljuset hör att vi bekänner och bryter med våra synder.

De gnostiker som med sina falska idéer hotade de kristnas tro hade inga synder att bekänna. De menade att det inte spelade någon roll vad man gjorde med kroppen bara man hade andliga ideal. Om de kallade någonting synd så hade det inte med Guds bud att göra utan andra regler som de själva hittat på. Tiderna har inte förändrats så mycket. Var i vårt samhälle finner man den människa som anser det vara synd som Gud säger är synd? Var finner man den människa som oroar sig för sin egen synd?

Även om vi har fått en ny vilja att vandra i Kristi ljus så syndar vi varje dag. Om Gud heter det: *Gud är ljus och i honom finns inget mörker*. Och om Kristus heter det: *han är rättfärdig*. Men detsamma kan inte sägas om oss. Aposteln Johannes har en realistisk bild av sig själv och sina läsare. Han skriver: *Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig.* (1 Joh 2:1)

Aposteln skrev för att vi inte skulle synda - ändå räknar han med att vi gör det. Och så är det. Vi vill inte det onda ändå gör vi det. Fast vi inte vill det onda syndar vi. Vad ska vi då göra av vår synd? Ja, det lär oss aposteln klart och tydligt: Vi ska bekänna våra synder. Vi ska bekänna att vi är syndare.

Om vi bekänner våra synder, är [Gud] trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. (1 Joh 1:9) Detta ”OM” är inte lagens villkor. Syndabekännelsen är inget villkor för förlåtelsen. Nej, detta är ett villkorslöst löfte om syndernas förlåtelse. Den som syndat ska veta att han inte behöver gömma sin synd av rädsla för Guds straff. Det går inte heller att dölja något för Gud. Nej, istället ska vi komma till honom och bekänna våra synder. Gud kommer inte att straffa oss. Men det betyder inte att Gud tar det lätt med synden eller ser mellan fingrarna på synden. Straffet är redan utdömt. Han har straffat vår synd när han lade den på sin älskade Son. Jesus har lidit straffet för våra synder. För Kristi skull förlåter Gud oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Aposteln skriver: *Jesu, Guds Sons blod renar oss från all synd.* Om Jesus bara var en vanlig människa så skulle han inte kunna lösa någon annan från hans eller hennes synder. Men Jesus är mer än en vanlig människa, han är Guds Son. Och Guds Sons blod har ett oändligt värde, det räcker mer än väl för att rena oss från all synd. Ja, som vi strax ska höra, värdet räcker för att sona hela världens synd. Att han är försoningen för hela världens synd är ett fullbordat faktum och beror inte på oss på något sätt. Men det är bara vi som tror som med aposteln bekänner att Jesu, Guds Sons blod renar oss från all synd. Det är bara vi som tar emot den tröst och glädje det innebär, den motivation och kraft det ger, och de eviga välsignelser förlåtelsen medför. Vår önskan är att fler ska få upp ögonen för denna sanning och kunna instämma i denna bekännelse: *Jesu, Guds Sons blod renar oss från all synd.* För den skull ska vi vittna om sanningen.

Johannes utmålar för oss bilden av vad som sker i himlen när vi syndar - vilket är väntat eftersom vi är syndare och synden finns i oss. Det finns bara en som är rättfärdig, Jesus Kristus. När vi syndar så träder han in som vår försvarsadvokat och ber för oss inför Fadern. Hans försvar har tungt vägande argument:

- han har renat oss från all synd med sitt blod,
- han är försoningen för våra synder.
- Jesu rättfärdighet är den som gäller för oss inför Fadern.

Om vi syndat ska vi tänka på att vår försvarsadvokat i himlen, Jesus Kristus, för vår talan inför Fadern.

Om vi faller i synd ska vi alltså inte förtvivla. Johannes försäkrar oss om att Jesus är försoningen för våra synder och inte bara för våra utan för hela världens. Detta ger oss visshet om att våra synder är förlåtna. Detta ger oss frälsningsvisshet. Har han sonat hela världens synd, har han också sonat våra synder.

Johannes brev är ett kärleksfullt brev. Han beskyller inte sina läsare för att vandra i mörkret eller förneka sina synder. Men han skriver vad resultatet blir om vi på detta sätt bedrar oss själva. Johannes skänker med sitt brev stor tröst och glädje. Han stärker vår tro för att vi ska förbli i gemenskapen med vår älskade Frälsare. Johannes stora glädje var att föra andra människor in i gemenskap med Fadern och Sonen och hela den kristna kyrkan på jorden. När så skedde var hans glädje fullkomlig.

Detsamma ska vara vår glädje. Vi ska vittna för andra om Guds sanning, vittnesbördet om Jesus Kristus. Det börjar med att vi själva förblir i sanningen. Det börjar med att vi själva förblir i gemenskapen med Fadern och Sonen. Det sker när vi bekänner våra synder, tror att Guds Sons blod renar oss från all synd och sedan lever våra liv så som Gud lärt oss i sitt ord. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du är världens ljus, sanningen och livet. Bevara oss i ett kristet liv så som du lär, så att vi bekänner våra synder, tror på dig och lever i ditt ljus. Bevara oss så att falsk lära inte har någon framgång bland oss. Ge oss kraft att stå emot synden i våra liv. Vi tackar dig för den välsignade gemenskap vi äger med dig och hela kyrkan på jorden. Behåll oss i din gemenskap. Vi litar på din makt att bevara oss. Amen.